

פרשת נצבים

הנסתירות לה' אלוקינו והנגנות לנו ולבניינו עד עולם לעשה את כל דברי התורה הזאת.

לכ' קשה ההמשך עם הפסוק שלפני זה דכתיב יישליך אל ארץ אחרת כיום הזה. ומה השيءות להנסתירות לה' אלוקינו.

ויל' שזמן הגאולה חתומים וסתומים מתי שיבוא, ואפילו משה רבינו שנתגלה לו כל התורה וכל סתרי חכמה לא ידע באיזה זמן יבא הגאולה. רק הקב"ה בכבודו ובעצמו יודיע את זה. אבל יש גם דבר שנתגלה לכל איש בין קטן ובין גדול, וזה הוא שצורך לעשות דבר ה' ומצוותו כדי להביא הגאולה. והוא שאמר משה רבינו יישליך אל ארץ אחרת כיום הזה ועוד מתי לא ידענו, וזה דכתיב הנסתירות לה' אלוקינו שאין אנו יודעים זמן הקבעו לגואלתיינו, אבל הנגנות לנו ולבניינו עד עולם וזה הוא דבר שנגלה בפניו כל לנו וגם לבניינו שצורך לעשות את כל דברי התורה הזאת, שבידינו לקrab הגאולה בכל יום ויום.

(כתב סופר)

והיה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך...

למה נזכרה כאן הברכה, הרי רק הקללה והתוכחות מביאות לידי תשובה.

ויש לפרש, כשהباء קללה כללית על העולם שכולם סובלים ממנו, כגון דבר או רעש וכדומה, אין זה עדין גורם לשובה, כי אמורים מקרה היא. אבל אם באות ברכה וקללה ביחד, שברכה והצלחה מצויות אצל אחרים, והקללה רוכצת עליהם, ואני סובלים מנגימות ויסורים, אז רואים יד ה' בכל זה, וזה מביא אל והשבת אל לבבך.

(אהל יעקב)